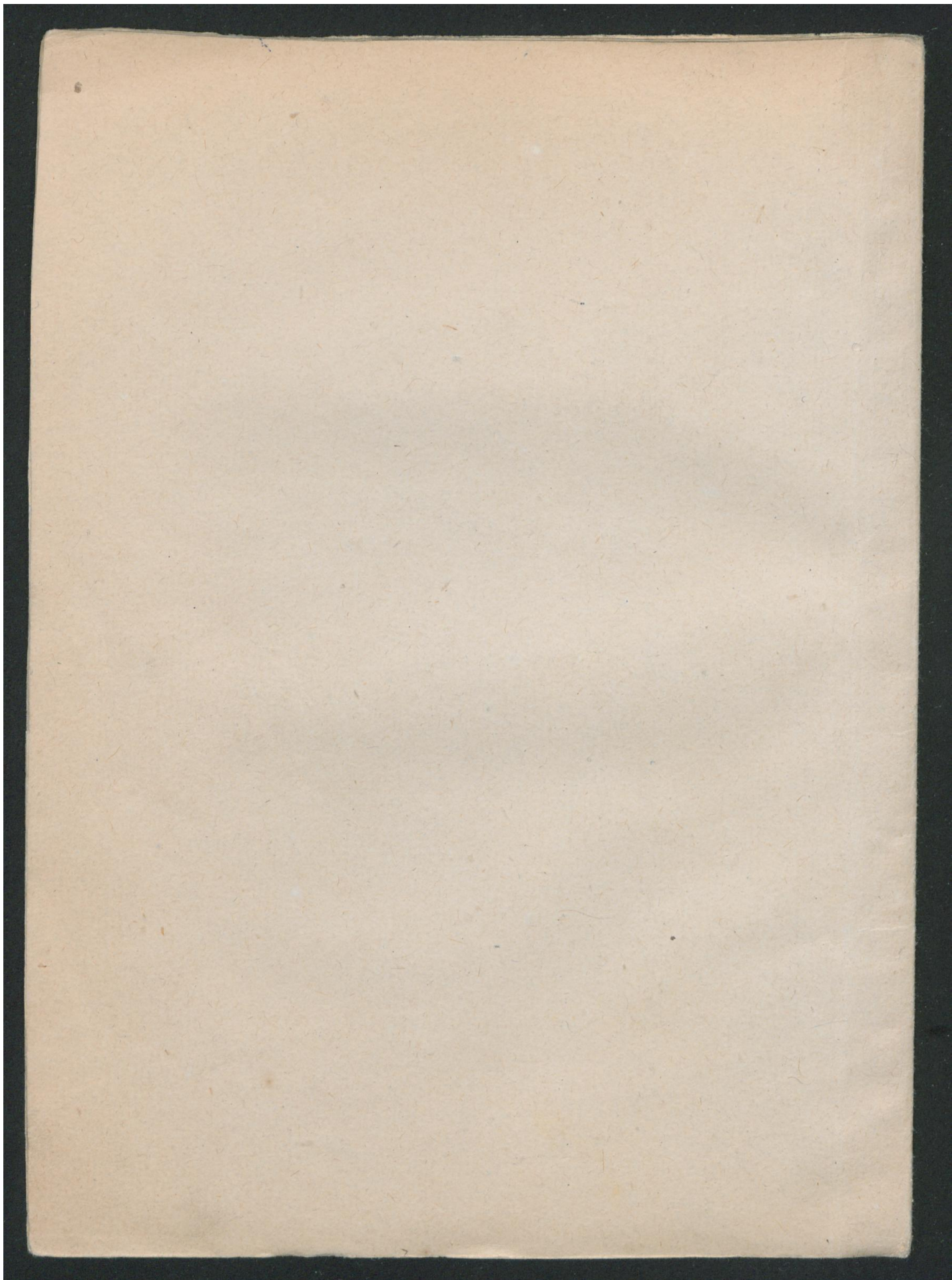

PAMFLET

1348

CARMEN FVNEBRE

IN OBITVM

Reverendi Clarissimique Viri

D. Iohannis Kuchlini,

*Collegij Theologici Ill. Ord. Holl. & occiden-
talis Frisiae Regentis & Praefecti
fidelissimi,*

Quem ex corporis huius ergastulo v. Non. Iulij,
Anno Domini millesimo sexcentesimo sexto,
in coelette tabernaculum evocavit Deus Pater
Domini nostri Iesu Christi.

LVGDVNI BATAVORVM,
Ex Officina Thomæ Basson. 1606.

1340 . 42

CARMEN FUNEBRE

IN OBITUM

Reverendi Clarissimiq[ue] Viri

D. Johannis Kuchlinii

Collegij Theologici Ill. Ord. Holl. et occiden-

talis H[er]edis Regentis et Praesidis

h[er]editarij

Quem ex corporis huius ergastulo v. Non. Julij

Anno Domini millesimo sexcentesimo sexto

in coeleste tabernaculum evocavit Deus Pater

Domini nostri Iesu Christi.

LUGDUNI BATAVORUM

Ex Officina Thomae Ballon. 1666.

L
A
O
F
D
D
A
E
M
L
N
(N)
E

Carmen lugubre.

T Fata vadant, ut minax necessitas,
Magnoque fixum Numini suffragium
Motu latente ducat humanum genus
Docemur omnes, pauciores querimus.
Nec nostra magni Patris edictum capit

Mens ante pœnam, terreos sed margines,
Et arctioris machine compendium,
Et vile mundi labilis proscenium,
Circum rotata, sæculum temnit sequens.
Ignara vitam turba nostram vivimus,
Oblita mortem, debitaque patrie
Fastidiosa, mortis horam discimus,
Dum claudit alter, deque vitæ termino,
Dum mors propinquas certior quatit fores,
Aut rara certè, aut prima cogitatio est.
Hinc cum locatum poscit hospitem Deus
Mundi taberna, Spiritumque corporis
Laboriosis eximit conflictibus,
Nos hospitales, nosque convivæ breves
(Nam Vita nostra prandium, Mors solum,
Epulum dolores, Terra quo divertimus.)

A 2

Ab

Ab ah dolemus, ordinisque ferrei
Obliviosi, nescijque, lachrymam
Arcanioris indigam solatij
Fidemque supra & Christianum fundimus.

At nunc profanis expedita vinculis,
Lusuque mundi mollibusque gaudijs,
Humanitatis carceres enavigans,
In te supremum diva Mens Diem cape;
Viteque suavis exoluta compede
Leges sepulchri, fata, calum cogita.
Ante ora Mortis atra persona ambulet
Telo minaci, stet cadaver horridum,
Et destitutum Spiritu palatium
Pallente vultu, luminumque orbes cavos,
Et os hiulcum, corporisque languidi
Remissa membra, nesciam molem sui
Pondusque specta. Triste, lamentabile
Subeat feretrum, pulla vestis & toga
Prolixiores, excavata pectora
Almae parentis, lachrymarum flumina,
Luctus, dolores, intimo suspiria
Deducta corde, quicquid expers gaudij est,
Quicquid doloris indicem praebet notam.
Iam fas dolere. Queritis causam viri?
Mors causa, mortem queritis? sanctissima est.

Et hanc rogatis? MORTVVM COLLEGIVM EST,
DOMVSQVE ALVMNÆ VITA KVCHLINVS PATER.

Illum severo Mors acerba spiculo
Fati subactum lege confodit senem
Inimica nobis, plusq̄ amica mortuo.
Eheu recessit, altiusque terreos
Emensus orbis, etheris magni nova
Statione regnat, proximusque iam Deum
Patrem salutat, & Sacerdotem videt
Regem sacerdos ipse factus regius.

Nobis dolendum est, lachrymæ superstites
Manent relictos. Omnium hæc legatio est
Hereditasque prima luctus & dolor,
Quos possidemus. Iam domus feralibus
Cingenda ramis, quære morosam dolor,
Cedo cupressum, quaque Collegi vides
Atros penates atque mœsta limina,
Infige primis arborem tristem atrijs.
Nos voce lessum tristiore condimus.

Ereptus orbe est, Patriæ, Collegio,
Ecclesiæque, Patriæ, Collegij,
Ecclesiæque vita, sensus, spiritus,
Fulcrum suorum, vis, decus, necessitas.

Ereptus orbi est patriæ sanctus pater
Qui Christiane filios scientiæ

Prolemque studijs usq; gignebat sacris.
Nondum omne dixi. Ereptus orbi, ecclesie
Pastor, propheta, praeo, lux, episcopus,
Servus Tonantis, angelus, vox, buccina,
Sal, seminator, dux, sacerdos, presbyter.
Qui non superbae vocibus facundiae,
Non spe scelestae laudis, aut sacerrimi
Avarus auri, non propheta subdolanus,
Fallaxque doctor, sed potenti robore,
Et Christianae fervidus zelo domus
Arcaniorum prodidit sapientiam.
Nondum omne dixi. Cernis ut Collegij
Vicina celsum fama lambat aethera
Ringente Codro? Limen hoc, limen pium,
Laresque castos fida Kuchlinj manus,
Et cura pernox, & sagax prudentia
Laboriosae pertinax indagine
Legum severa fronte terruit Regens.
Illic Iuventae Thracium flexit rude,
Geticosque primis exulare cordibus
Mores coegit, hic scientiae face
Tenebricosum, informe dispulit nihil,
Mentiq; Doctor praesuit, vitae regens,
Virtute vitam corrigens, at Pallade
Illustre mentis imbuens sacrarium.

Nec-

Necdum omne dixi. Ereptus orbi concidit
Kuchlinianæ culmen & pater domus.
In quo reposita filiorum pectora
(Imago nati, parsque dulcior patris)
Ipsam Parentem verè in exemplum trahunt.
In quo reposita filiarum corcula
Coniuxq; grato pondus optatum thoro
Ardentiore tacta amoris flammulâ,
Illa parentem prædicant, hæc coniugem.
Sic causa lachrymas quadruplex nostras vocat,
Privata, Patriæ, Ecclesiæ, Collegij.
O si vel una mors, vel unius foret
Funus, sepulchrum, plurimum cadaver est,
Pluresque in illa morte terræ condimur.
Sequimur feretrum turba, verum pulvere
Tumulanda eodem, lachrymas effundimus
In morte nostra, deque proprio funere
Pullata præsens Musa carmen concipit.
En Leyda parte maxima occidit sui
Et se sepultam penè in uno corpore
Misella spectat, terminosque contrahit
Invita laudis. Illa IUNÎ manibus
Truncata primi nominis fastigium est;
Animamq; penè honoris efflasset sui,
Dum casta Solyman tenderet Trelcatij

Mens & voluntas, ni parentis spiritum
Conduplicandum prensitasset Iunior.
At hisce rursum manibus retrò cadit
Pars quassa laudum, tertiusque nominis
Subsidit ordo, quæq; defuncti senis
Titulo vigebat, nunc anhelat gloriam.
Mors æqua cunctis pauperis dominum case
Regemq; poscit, nec quid inter dispares
Interfit, audit, verùm amica neminj
Indifferente nos rapit suffragio.
O quem Virorum claudit urna vilior
Niobeque plorans. Christianj nominis
Constans Professor parte telluris locum
Minore poscit, & satur mortalium
Natale rursus Exul indivisit solum.
Hic hostia illa est sancta, complacens Deo,
Fragrantis auræ, prima quam Nativitas
Dedit offerendam, Vita & Ambulatio
Mox consecravit æqua, temperans, pia,
Mors consecratam debito stitit patri.
In qua remissis spiritus subsellys
Vana repressit pectus arrogantie,
Et morte magni gloriata Principis
Humilem subacta lege mens suasit gradum.
In qua serenam diva Charitas domum

Mens

A A

Sor-

Sortita, fraudes, palliatum hypocritam,
Sinceritatis supparo tectos dolos,
Hostilis odit, ipsa nudo pectore
Vultu relecto, integra, lenis, innocens.
Hec hostia illa est, quam supernis sedibus
Imoxioque tot beatorum choro,
Vallata diæ Veritatis mœnibus,
Inter procellas, turbinesq; & AEolos,
Symphlegadasq; & mille terrarum mala
Animaq; fluctus, firma SPES recondidit.
Hec hostia illa est, cui rubentes criminum
Vultus Redemptor sanguini immerfit suo,
Quæ jure certæ Adoptionis & sacros
Imbuta sensus Abba clamavit Pater,
Oleumq; toties expetivit Gaudij.
In qua, supremis missa ab atrijs FIDES,
Totum tenaci amplexa Christum brachio,
In hoc salutem vidit, & Christi Patrem;
Quem scire didicit, possidere gestijt.
Non illa vastas regis inferi minas
Sathanaq; fraudes, aut aperta praelia
Cataphracta timuit, pectoris magni Fides
Mentisq; sanctæ cedere inscius rigor
Tandem triumphum cepit, & victoriam.
Vis omne dicam? Spes, fidesq; & Charitas

Con-

Confederatæ, Gaudium, Pax, Spiritus
Devincta vinculis invicem, Benignitas
Cum Lenitate, lexq; Temperantiæ
Istam Tonanti consecrarunt victimam.

At Mors iniqua sustulit terris Virum,
Dignumq; textit pulvere & tumba caput,
Irata mundo. Semper optimum secat
Falx imperatrix, utilemque demetit
Perversa segetem mortis inclementia,
Humana cæcis ictibus perambulans.
Adstant dolores. Pande iam Dolor viam,
Lachrymisque fufis, luctibusque prostratis,
Suspirijsque, cordibusque collapsis,
Gemituq; longo, fletu & ejulatibus
Rectore viduam invade Collegi domum.
Lugemus omnes tristiorque nos manet
Ærumna reliquos, duraque infelicitas,
Fati severas mentibus sistens manus.
At tu revulsis sancta Relligio comis
Pullam dolendo funeri vestem para,
Satellitiq; solve quod debes tuo.
Tuque ipsa scissis flammeis Charis dolo
Austera paulum, veste disrupta Fides
Subi feretrum, taque justorum tenax
Astræa, streperum curiæ negocium

Indi:

Ina
Pie
En
Coa
Gen
Rif
Na
Ver
Pre
Tac
Cor
Sic
Pec
Hin
Fut
Imm
Orb
Hu
Pat
He
Opp
AE
Ord

Indic parumper, quæque cœlo laberis
Pietas cadaver lachrymis riga tuis.
En ipse tumidum Rhenus alveum pater
Coarctat in se, quique defunctum senem
Germanus olim vidit, hunc Batavus dolet,
Ripa strepente, & stridulis fluens aquis.
Iusti dolores, diva quos Pietas cupit,
Natura poscit, flamma amoris exigit.
Veri dolores, quos supernæ temperat
Promissionis unda, quos solatio.
Tacitaque vocē Christus & Christi Deus,
Cordisque pressi cura Spiritus levat.
Sic iachrymare, sic dolere, fas, pium.
Peccatur ultra. Terminus luctum duplex
Hinc lex Tonantis, hinc Deus Felicitas,
Futurus ille, & alter optatissimus
Immobilisq; æternitate, terminat.
At tu beatas qui colis cœli domos,
Orbemq; nostris invium vestigijs,
Humanitatis dum tenemur vinculis,
Pater verende, gaudijs felix tuis,
Hereditatis gloriam tuæ cape
Oppignoratam. Vita iam brevis tibi
Æternitatem combibit, vitæ satur
Ordinis aliam, dumq; mundum deseris

Adis

19. Noos 42
Adis secundum. Scilicet nos advenæ
Hic exulamur, patriamq; querimus,
Sursum potenti dextera structam Dei.
Non esse turpe est, esse plus optabile,
Minus fuisse, at esse cœlorum incolam
Mundi solutum lege, felicissimum.

At hic beatus, nosse cui sese datum est.

At bis beatus, nosse cui sese datum est,

Christumq; post se, at ille felicissimus,

Qui pertinaci prensitat notum fide,

Et spe perenni patriam cœlum cæpit.

Vbi sancta Rex est Trinitas, lex Caritas,

Modusq; vitæ sempiternæ Æternitas.

C. BARLAEVS. Antwerp.

